

Η ομιλία του Σεβ. Μητροπολίτου Βεροίας κ. Παντελεήμονος:

«Άνευφημοῖσι λαοῖ ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, σοῦ τὴν παναοίδιμον μνήμην Γεώργιε· ... καὶ σκιρτῶσι νῦν Ἀγγέλων τάγματα· ἐπικροτοῦσι δὲ Μάρτυρες σὺν Ἀποστόλοις, τῶν σῶν ἀγώνων Μάρτυς τὰ ἔπαθλα, καὶ ἀνυμνοῦσι τὸν δοξάσαντά σε Σωτῆρα Χριστόν».

Καὶ ἐάν οὐρανός καὶ γῆ, ἄγγελοι καὶ μάρτυρες μαζί μέ τοὺς ἀποστόλους τιμοῦν σήμερα, κατὰ τὸν ἱερό ὕμνογράφο, σέ ὁλόκληρη τὴν οἰκουμένη τὴν παναοίδιμο μνήμη τοῦ μεγάλου ἐν ἀθληταῖς, ἀγίου Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, καὶ ἀνευφημοῦν μαζί μέ τοὺς εὐσεβεῖς λάτρεις τοῦ ἀγίου τοὺς ἀγῶνες καὶ τὰ ἔπαθλα τῆς νίκης του, δοξάζοντας τὸν δοξάσαντα αὐτὸν ἀναστάντα Κύριο,

ἐδῶ, στὸν πανηγυρίζοντα ἱερό ναό τοῦ ἀγίου Γεωργίου τοῦ Περιστερεῶτα, τὸν ὁποῖο πρό πεντηκονταετίας ἀνίδρυσε ἡ εὐλάβεια τῶν Ποντίων εἰς ἀνάμνηση τῆς παλαιφάτου καὶ ἱστορικῆς μονῆς τοῦ Πόντου, καὶ προκειμένου νά ἀποτελεῖ τὸν νέο οἶκο τῆς θαυματουργοῦ καὶ ἱστορικῆς εἰκόνας τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, τὴν ὁποία μετέφεραν ὡς κειμήλιο ἱερό ἀλλὰ καὶ ὡς προστάτη καὶ φρουρό τοῦ ξεριζωμένου ἀπὸ τίς πατρογονικὲς ἐστίες τοῦ ἁδिका καὶ βίαια Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐδῶ, στοὺς πρόποδες τοῦ Βερμίου, στὸ Ροδοχώρι τῆς Ναούσης, οἱ μοναχοὶ ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Πόντου στήν Ἑλλάδα, ὅταν ἀναγκάστηκαν νά ἐγκαταλείψουν τὴν πατρώα γῆ,

ἐδῶ, λοιπόν, δέν συνεορτάζει μόνο γῆ καὶ οὐρανός, δέν τιμοῦν μόνο ἄγγελοι καὶ μάρτυρες τὸν μεγαλῶνυμο μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, παρίσταται χαίρουσα καὶ σεμνυνομένη ὡς φιλόστοργη μητέρα γιὰ τὸ τέκνο της καὶ ἡ Παναγία Μητέρα τοῦ Κυρίου μας, ἡ Παναγία τῶν Ποντίων καὶ ὅλων τῶν εὐσεβῶν χριστιανῶν, τῆς ὁποίας τὴν ἱστορικὴ καὶ θαυματουργὸ εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ μεταφέραμε σήμερα ἀπὸ τὸ γειτονικὸ Ἱερό Προσκύνημά της, συνοδευόμενη καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορικὴ εἰκόνα τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Βαζελῶνος.

Μεταφέραμε τὴν ἱστορικὴ εἰκόνα τῆς Παναγίας Σουμελᾶ ἀνταποκρινόμενοι, μέ ὁμόφωνη ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, στήν παράκληση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σωματείου «Ἅγιος Γεώργιος Περιστερεῶτα» καὶ μέ τὴν ἄδεια καὶ εὐλογία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κυρίου Ἰωήλ, στὸ ἱερό αὐτό προσκύνημα, προκειμένου νά τιμήσει καὶ ἡ Παναγία μας τὸν πιστὸ μαθητὴ τοῦ Υἱοῦ της, τὸν ἀθλοφόρο καὶ τροπαιοφόρο ἅγιο Γεώργιο, καὶ νά συνεορτάσει τὴν παμφαῇ μνήμη του μέ ὅλο τὸν Ποντιακὸ Ἑλληνισμό καὶ τοὺς φιλαγίους προσκυνητὲς τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ναοῦ.

Ἦλθε ἡ σεβάσμία εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Σουμελιώτισσας γιὰ νά τιμήσει τὴν ἐορτὴ τοῦ μεγαλομάρτυρος ἀγίου Γεωργίου καὶ νά ἀνταποδώσει τὴν τιμὴ τῆς παρουσίας τῆς ἱστορικῆς καὶ θαυματουργοῦ εἰκόνας του στήν ἱερὰ πανήγυρη τῆς ἐορτῆς τῆς Κοιμήσεώς της, τὸν περασμένο Αὐγουστο στὸ ἱερό Προσκύνημά της στὸ Βέρμιο.

Ἦλθε γιὰ νά μεταφέρει σέ ὅλους σας τὴ Θεομητορικὴ της χάρη καὶ συγχρόνως νά ὑπενθυμίσει πρὸς ὅλους μας τὴν ἀνάγκη τῆς μεταξύ μας ἐνότητος ἀλλὰ καὶ τῆς ἐνότητός μας μέ τὸν Χριστὸ καὶ μέ τὴν Ἐκκλησία.

Αὐτὴ ἡ ἐνότητα εἶναι ἡ διακαὴς ἐπιθυμία τῆς Παναγίας μας, καθὼς ἀποτελεῖ καὶ ἐπιθυμία τοῦ Υἱοῦ της, τὴν ὁποία ἐκφράζει ὡς εὐχή στήν ἀρχιερατικὴ του προσευχή, λίγο πρὶν ἀπὸ τὸ Πάθος του, ἀλλὰ εἶναι καὶ ὁ μόνος τρόπος γιὰ νά ζήσουμε, ἀδελφοί μου, τὴν ἐν Χριστῷ ζωή.

Αὐτὸ ἔκανε καὶ ὁ τιμώμενος ἅγιος μεγαλομάρτυς καὶ τροπαιοφόρος Γεώργιος.

Ἐπέμεινε ἀναρίθμητα καὶ πολυώδυνα μαρτύρια, τὰ ὅποια ἐμπνεύσθηκε ἡ κακία τοῦ αὐτοκράτορος Διοκλητιανοῦ γιὰ νὰ πείσει τὸν ἐκλεκτὸ ἀξιωματικὸ τοῦ νὰ ἀρνηθεῖ τὸν Χριστὸ καὶ νὰ προσκυνήσῃ τὰ ψεύτικα εἰδωλα.

Τὰ ὑπέμεινε, ἀδελφοί μου, ὁ ἅγιος Γεώργιος μέ θάρρος καὶ γενναιότητα, γιατί δέν ἤθελε νὰ ἀρνηθεῖ τὸν Χριστό, γιατί δέν ἤθελε νὰ χωρισθεῖ ἀπὸ τὴν ἀγάπη του. Διότι ὅποιος χωρίζεται ἀπὸ τὸν Χριστό, χωρίζεται καὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, χωρίζεται καὶ ἀπὸ τοὺς ἀδελφούς του, καὶ χωρίζεται αἰώνια.

Ὅμως ὁ ἅγιος Γεώργιος παρέμεινε ἐδραῖος καὶ ἀμετακίνητος στὴν πίστη του καὶ τὴν ἀγάπη του στὸν Χριστό. Ἐμεινε μέχρι τέλους ἐνωμένος μαζί του καὶ συνέχισε νὰ ζεῖ ἐνωμένος μαζί του στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν, γιατί οὔτε ὁ θάνατος δέν μπορεῖ νὰ χωρίσῃ τὸν πιστό καὶ πολὺ περισσότερο τὸν μάρτυρα, ὅπως γράφει καὶ ὁ πρωτοκορυφαῖος ἀπόστολος Παῦλος, ἀπὸ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ.

Ἐμεινε ἐνωμένος καὶ μέ ὅλους ἐκείνους οἱ ὅποιοι, βλέποντας τὴν καρτερία του στά βασανιστήρια ἀλλὰ καὶ τὰ θαυμαστά πού ἐπιτελοῦσε ὁ Θεός χάριν τοῦ μάρτυρός του, πίστευσαν ὅτι ὁ Χριστός εἶναι ὁ ἀληθινός Θεός καὶ ὁμολόγησαν τὴν πίστη τους, ὑπομένοντας τὸν μαρτυρικό θάνατο μαζί μέ τὴ σύζυγο τοῦ ἀσεβοῦς Διοκλητιανοῦ πού εἶχε πιστεύσει καὶ αὐτή.

Διότι δέν νοεῖται ἐνότητα μέ τὸν Χριστό χωρὶς ἐνότητα μέ τοὺς ἀδελφούς μας, πού ἀποτελοῦν καὶ αὐτοί, ὅπως καὶ ἐμεῖς, μέλη τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ καὶ «μέρη ἐκ μέρους», ἀλλὰ καὶ δέν νοεῖται ἐνότητα μέ τοὺς ἀδελφούς μας χωρὶς τὴν ἐνότητα μέ τὸν Χριστό.

Αὐτό εἶναι, ἀδελφοί μου, καὶ τό νόημα τῆς σημερινῆς ἐορτῆς, ἀλλὰ καὶ τό μήνυμα τοῦ προστάτου σας ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Περιστερεῶτα, πού μᾶς συνεκάλεσε ἐδῶ γιὰ νὰ τιμήσουμε καὶ νὰ πανηγυρίσουμε τὴν ἱερά μνήμη του.

Καὶ εἶναι χρέος ὅλων μας ἡ ἐνότητα, ἐάν θέλουμε νὰ ἔχουμε τὴ χάρη τῆς Παναγίας καὶ τῶν ἁγίων μας, τοῦ ἀγίου Γεωργίου ἀλλὰ καὶ τοῦ τιμίου Προδρόμου, τοῦ ὁποίου ἡ ἱστορική καὶ θαυματουργὸς εἰκόνα ἦρθε καὶ αὐτή ἀπὸ τό γειτονικό προσκύνημα τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Βαζελῶνος, γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ τό ἴδιο μήνυμα, τό μήνυμα τῆς ἐνότητος, πού εἶναι τόσο ἀναγκαῖα γιὰ νὰ προσοδεύουμε ὡς ἄτομα ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ διεκδικούμε τὰ δίκαιά μας, πού συχνά ἀμφισβητοῦνται, ὡς Ποντιακός Ἑλληνισμός ἀλλὰ καὶ ὡς Ἕθνος, ἰδιαίτε- ρως στίς δύσκολες αὐτές συγκυρίες πού διέρχεται καὶ ἡ πατρίδα καὶ ἡ Μακεδονία μας καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος.

Θὰ πρέπει νὰ εἴμεθα ὅλοι μία ψυχὴ, καὶ ὅλοι οἱ Πόντιοι ἀπανταχοῦ τῆς γῆς καὶ τὰ Διοικητικά Συμβούλια τῶν τριῶν Προσκυνημάτων, ὅπως εἴμεθα μία ψυχὴ καὶ οἱ τρεῖς ἱεράρχες, οἱ τρεῖς Μητροπολίτες, στὴ δικαιοδοσία τῶν ὁποίων εὐρίσκονται τὰ τρία αὐτὰ προσκυνήματα, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἐδέσσης, Πέλλης καὶ Ἀλμωπίας κύριος Ἰωήλ, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Σερβίων καὶ Κοζάνης κύριος Παῦλος καὶ ἡ ἐλαχιστότητά μου.

Καὶ εὐχομαι ταπεινῶς ἡ χάρη τοῦ ἀγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου, τοῦ Περιστερεῶτα, καὶ οἱ πρεσβεῖες τῆς Παναγίας τῆς Σουμελιώτισσας καὶ τοῦ ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Βαζελῶνος νὰ μᾶς ἐνισχύουν στὸν ἀγῶνα μας καὶ νὰ μᾶς προστατεύουν πάντοτε στὴ ζωὴ μας.